

Ady András

MIT KEZDENÉK?

nem moralizálok ez a biztos jele
a felnövésnek nem nem az hogy
negyvenes vagyok az csak több
házassági gondolat megjelenését
jelenti s kevesebb idegennő-kívánatot...
nem moralizálok mert nem tehetem
undorító lenne önmagammal szemben
miközben megyek a kasza után a
kasza helyett is szinte tépkedve a
gazt s vele együtt tépve az életemnek
színt adó virágot az ápoltat a lehasalva
imádottat
azt

KŐBE KÖRBE

azon kaptam magam hogy
vidám vagyok értik? nem
csak a friss feleségre nevettem
rá megállás nélkül naponta
napszakonként naszóval hanem
a há kettőre is az óból vagy
a kettőre az óból mikor melyikre...
azon kaptam rajta magam hogy
boldog vagyok de mert addig vizsgáltam
míg attól kissé boldogtalan lettem
kérdem én mi a jófrancnak tettem?
s jött valahonnan oroszos génkódok
mélyéről a százados válasz a gogoli
gondolkodás: magyarázatként érkezem!

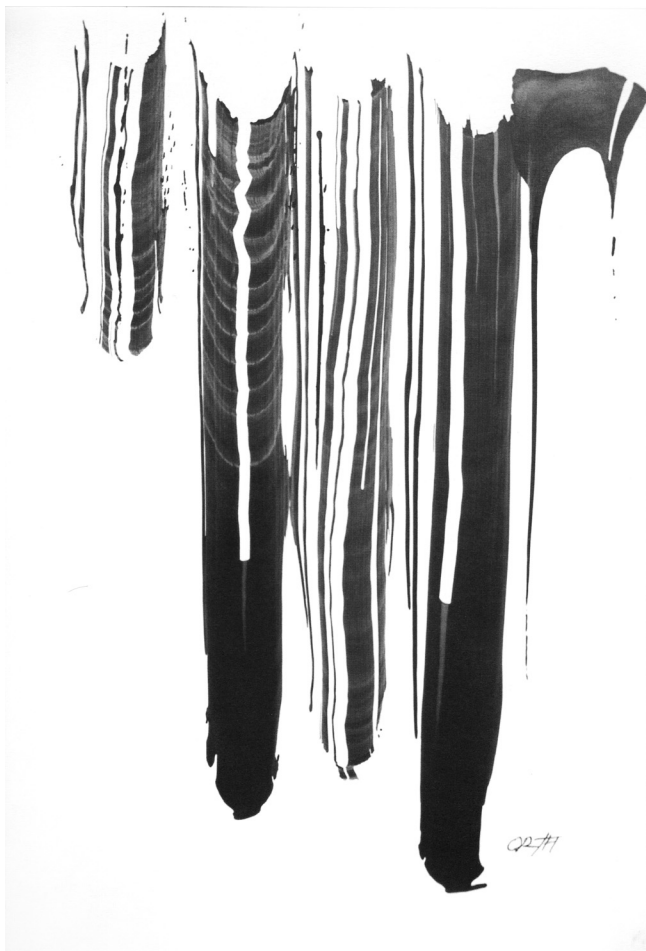
VAN MÁS

eddig és ne tovább
nem lehet számomra szem
az amely feketét és fehéret
lát csak fül amely jó vagy
rosszat hall mást nem ezek
nem érzékszervek ezek bírák...
s mégis oly sokat segítenek
azzal hogy csakis fentet vagy
lentet érzékelek: legalább sejtem
hogy van mindenben egy nyüzsgő
köztes világ egy globálnagy
rotyogó fazék melyhez még nem
dugtam közel az orromat

GÉERR

jön ez jönnek ezrek és olyan
pénteki rövidnapos lazuló
bedobóskávés folyosófalnak
dőlés perpillanat-filozoferséggel
mondják az ég kerek világon az
ég alatt vagy a nap alatt vagy
miafene semmi sem új semmi
nem változik csak átalakulást
mímel s ez így elég az értelemnek...
s jövök én is kellő pénteki
kurváraunom ha egy már régi
kint lévő vesét kiveséznek hangulattal
s diszkréten folyosófalnak döntöm
én is a vallomásom: én éjszaka
alatt változom az éjjeli ég alatt

igen olyan hosszúfogú unott és
leuntatott közalkalmazott-
szagú ordassá... s farkasragállyal
bokán harapom a te véleményed

Szabadesés (tus, 34x24 cm)